

Nihče svetilke, potem ko jo prižge, ne pokriva s posodo ali jo postavlja pod posteljo, ampak jo daje na podstavek, da tisti, ki vstopajo, vidijo luč.

Lk 8,16

- **Uvod**
- **Osrednja tema:** Skrb za otroke v luči Božje besede: Učinki ločitve na otroke
- **Odmevi:** Duhovne vaje v Nazarjah
Murter 2010
Pešpot E7
Romanje na Koroško
- **Koledar prireditev v prihodnjih mesecih**
- **Oglasi, obvestila**

OBJEM VODE

Šumenje vode,
ki me osvobaja
od prikritih bolečin.

Voda, moj vir življenja,
moje upanje in moč,
od Njega mi dana.

Ko sem v njej in
ona v meni,
me očisti in prepoji z življenjem.

Čistost v njej,
ki ji je dana svoboda,
me spoji v enost.

Pa naj bo tekoča
ali mehka kakor puhek,
najsrečnejša sem, ko me objame.

Cvetka LAVRIČ

Uvod

Kako je?
Ste preživeli počitnice?
So bile naporne?

Kako smo se srčki trudili skozi počitniški čas, si lahko preberete v našem glasilu. Če vas ni bilo zraven, da bi »trpeli« z nami, vam ne moremo pomagati. Pa kdaj drugič.

Začenjamo pa s prispevkom p. Vilija, v katerem nam spregovori o tem, kako si otroci opomorejo od ločitve, in o napakah staršev po ločitvi.

Nadaljujemo z našimi prispevki z duhovnih vaj, počitnic, izletov

Barvito in doživetij polno poletje je za nami.

Hvala Bogu zanj!

Vili Granda

4. ALI SI OTROCI LAHKO OPOMOREJO OD LOČITVE?

Naj vas opogumim: otroci lahko in tudi v resnici ozdravijo od izkustva ločitve.

Laura Petherbridge pravi: "Pogosto srečam starše, ki mislijo, da bo otrok, ki nima obeh staršev, odraščal zelo disfunkcionalno. Če je tisti od staršev, ki skrbi za otroke, čustveno zdrav, duhovno trden in v življenju hodi v Božji bližini, otroci lahko odrastejo v čudovite in trdne odrasle."

Bog vas in vaše otroke zelo ljubi. Hoče vam pomagati in lahko vam pomaga. Vsak dan in vsak trenutek vašega življenja. Obrnite se k Njemu po pomoč. Zaupajte mu, da vas bo vodil, da se boste za svoje otroke prav odločali.

DivorceCare za otroke (DC4K) (www.DC4K.org), na Kristusa osredotočeni program za otroke, katerih starši so doživeli ločitev, uporablja Sveto pismo, umetnost, ročne spretnosti, glasbo, filmske drame in igre vlog, da bi se otroci naučili sprejeti ločitev, rasli v samospoštovanju in okušali čustveno ozdravljenje po ločitvi. Srčki smo program že prevedli tudi v slovenski jezik.

V strahu Gospodovem je trdno zaupanje, svojim sinovom daje zatočišče. (Prj 14,26)

Gospod Bog, moji otroci v tem času zmede in negotovosti potrebujejo zanesljivo utrdbo in zatočišče. Ko gledam, kako odraščajo in delajo svoje odločitve, se včasih počutim zelo nemočnega. Izročam ti svoje otroke. Zaupam v tvoje obljube, da bodo zrasli v zdrav in močan odnos s teboj. Amen.

5. NAPAKE STARŠEV V ODNOSU OD OTROK PO LOČITVI

Ločitev je za vas kot starše zelo težka in naporna. Počutite se čustveno razrvane in slabotne. Za otroke pa morate biti kljub temu še vedno močni in jim dajati gotovost. O splošnih skupnih napakah, ki jih starši delajo ob ločitvi, govorimo zato, da bi se jim vi izognili. Opozoriti vas želim na stvari, za katere morda ne bi opazili, da so možna težava.

"Ponovno gradim odnos s svojim sinom," pravi Helena. "Pri 12 letih je moral prevzeti vlogo, ki ga je zelo presegala in je ni zmogel. Več kakor leto dni me je pogrešal. Zdaj spet poskušam vzpostaviti najini vlogi, kakršni bi morali biti. Poskušam, da ga ne vključujem v težke položaje tega ogabnega posla. Največkrat mi uspe. Velikokrat mi je pa tudi spodletelo."

"Spominjam se," pove Uroš, "da sem nekoč sinu pokritiziral neko žensko. Potem sem mu dejal: 'Sin, ne želim, da jo sovražiš, kajti nočem, da bi bilo sovrašтво del tvojega življenja.' Z vso neposrednostjo dvanajstletnika mi je odvrnil: 'Ja, seveda nočeš!' Njegov odgovor me je prisilil, da sem se globlje ozrl vase in premislil, kaj o sebi sporočam svojemu sinu."

Delali boste napake, toda ne bojte se. Pojdite naprej in poskušajte tam, kjer ste prej odpovedali. Poskušajte in še naprej hodite z Bogom.

Svoje oči vzdigujem h goram: od kod bo prišla moja pomoč? Moja pomoč je od Gospoda, ki je naredil nebo in zemljo. Naj ne da, da bi tvoja noga omahovala, tvoj varuh naj ne dremlje. (Ps 121,1-3)

Sveti Bog, ko delam napake, mi pomagaj, da bom šel naprej ter ne bom obsojal samega sebe in drugih. Nauči me, kako naj bom dober oče/mati svojim otrokom. Amen.

5.1 Kritiziranje bivšega zakonca

Mnogi ločeni starši pred otroki kritizirajo in slabo govorijo o svojem bivšem partnerju. Veliko razlogov je, da jih ta skušnjava močno napade. V dobro in iz ljubezni do svojih otrok se ji morate upreti in jo premagati.

Lahko je zelo škodljivo, če pred otroki odprto kritizirate bivšega partnerja. V jezi in bolečini, ki ju doživljate, se to zlahka zgodi. Izražanje svojega razočaranja nad bivšim vašo otroke rani. To je škodljivo.

Wayne Hudson razlaga: "Roditelj si v resnici želi zaveznika. Svoje otroke hočete imeti na svoji strani. Zato ga žene, da bi jim pripovedoval stvari, ki jih ne bi smel, in jih tako izpostavil bremenom, ki jih še niso sposobni nositi. Proti tej nuji se morate ostro bojevati in se ji upreti. Razumite, da so vaši otroci le otroci. Niso še čustveno zreli in opremljeni, da bi lahko vzeli nase takšen stres."

Premislite, kdaj ste nazadnje pred otroki kritizirali svojega bivšega zakonca. Zakaj ste govorili, kar ste govorili? Kako so se vaši otroci odzvali? Ali ste kaj premislili, preden ste začeli govoriti?

Če je kritiziranje postalo vaša navada, še ni treba obupati. Lahko se odločite in začnete vaditi novo navado. Prosite Gospoda, da boste to zmogli. Ko vas bo naslednjič napadla želja po kritiziranju, se ustavite. Zahvalite se za občutek, ki vas sili v kritiziranje, in blagoslovite človeka, ki bi ga radi kritizirali. Potem boste lahko dojeli razloge, zaradi katerih bi kritizirali, in tudi, kako bi to uničujoče delovalo na vaše otroke. Gospod nam je namreč obljubil pomoč in moč nad zlom.

Postavi, Gospod, stražo k mojim ustom, čuvaj vrata mojih ustnic! (Ps 141,3)

Gospod Bog, včasih se zdi, da nisem sposoben obvladati svojega jezika pred otroki. Pomagaj mi, da bom otrokom dober zgled glede besed in notranjih drž. Amen.

5.2 Boj za otroke

Na otroke deluje najbolj uničevalno boj za to, kdo od staršev jih bo dobil. Storite vse, kar morete, da vaši otroci ne bodo neposredno vpleteni v pravne postopke.

Če imate izbiro, otroke držite stran od bitk na sodiščih. Če država dovoljuje mediacijo - posredovanje, najprej poskusite po tej poti in naj vse ostane med odraslimi. Otroci niso pripravljeni, da bi se odločali za enega roditelja proti drugemu. Če pa nimate izbire in so del te bitke, si zagotovite skupino ljudi, ki bo molila z vami.

Vaši otroci bodo ranjeni. Doživljali bodo tesnobo in zmedenost. Zelo potrebujejo vaš zgled, da računate na Božjo pomoč in ves čas procesa iščete Božji mir (da se ne vdajate sovraštvu in sovražnemu govoru do bivšega zakonca). Otroci bodo gledali, kako se vi srečujete s to preizkušnjo, in se od vas učili. Zelo bodite pozorni, da bo vaše vedenje dobrohotno in miroljubno.

Sicer pa zajemajte moč v Gospodu in sili njegove moči. Nadenite si celotno Božjo bojno opremo, da se boste mogli upirati hudičevim zvijačam. (Ef 6,10-11)

Odločite se, da si boste vsak dan nadeli Božjo bojno opremo. Takrat ko boste šli na sodišče, takrat ko se boste trudili, da bi otroci ostali zunaj postopkov, ali pa takrat, ko se boste ubadali z običajnim težkim dnem.

Zvesti Bog, danes se bom opremil z vso tvojo Božjo bojno opremo, da bom lahko ostal trden in zakoreninjen v tvoji ljubezni in resnici. Amen.

5.3 Siliti otroke, da izberejo

Otroci se ne smejo siliti, da izbirajo, s katerim od staršev hočejo živeti, s katerim preživeti počitnice ali s katerim iti ven v soboto zvečer. Če morajo sami sprejemati takšne odločitve, je to zanje lahko uničujoče. Nekateri otroci bi radi ustregli obema staršema.

Klavdija, katere starši so ločeni, se spominja: "Spomnim se dogodka, ki me še danes boli. S sestro sva bili pri očetu, ko je klical po telefonu najino mamo. Hotel je, da bi šli nekam z njim. Takrat mi je rekel: 'Kaj

boš izbrala? Ali gresta z menoj ali gresta nazaj k mami in se boste igrali?' Nisem vedela, kako naj razumem. Premišljevala sem: 'Ali hoče, da ostaneva? Ali hoče, da greva? Kaj naj storim?' Zato sem rekla: 'Vrnili se bova k mami!' Potem si je nadel sončna očala. Ko naju je vozil nazaj k mami, sem opazila, da so mu po licih tekale solze. Strašno sem se počutila, ker sem se morala odločiti."

Pomagajte svojim otrokom, da bodo vedeli, da vaša ljubezen do njih ni odvisna od izbir, ki jih oni storijo, niti od njihovih besed, niti od njihovega vedenja. Pokažite jim brezpogojno ljubezen.

Bog Oče brezpogojno ljubi vas in vaše otroke. Njegova ljubezen nikdar ne odpove. Ni odvisna od tega, kar storite ali rečete.

Iz daljave se mi je prikazal Gospod: Z večno ljubeznijo te ljubim, zato ti tako dolgo izkazujem dobroto. (Jer 31,3)

Nebeški Oče, pomagaj mi, da bom danes svojim otrokom na mnoge načine pokazal, kako zelo rad jih imam. Amen.

5.4 Uporaba otrok za vohune

Ločeni starši pogosto uporabljajo svoje otroke za odkrivanje tega, kar se dogaja v življenju bivšega zakonca. Morda se niti ne zavedate, da to počnete. Morda se vam celo zdi, da morate to početi, zato da bi otroke zaščitili pred bivšim zakoncem. Toda zelo pomembno je, da svojih otrok ne uporabljate za vohune.

Dr. Bob Barnes pravi: "V odnosu do otroka je to zgrešeno. Morda boste s tem še povečali njegovo jezo. Kadar ga uporabljate kot malega vohuna, ga učite manipulacije in uveljavljanja svojih lastnih interesov. Naučil se bo manipulirati z obema staršema. Otroku je treba dovoliti, da je otrok. Ne vohun. Ne manipulator in izkoriščevalec."

Morda vam ni všeč, kako vaš bivši zakonec preživlja svoj čas z vajinimi otroki. Morda se vam zdi njegov način ravnanja vzgojno škodljiv. Doživljate, da slabo vpliva na otroke in se ne zna prav odločati glede hrane, zabave, prostega časa ali discipline. Če vas te stvari skrbijo, še ne pomeni, da smete svoje otroke vpletati v to. Sami se pogovorite z bivšim zakoncem. Če vam otroci želijo povedati o tem, kar so doživljali v družbi bivšega zakonca, jim odprto prisluhnite. Nikakor pa vpričo njih ne obsojajte in ne vrednotite vedenja vašega bivšega. Povejte, da razumete, kadar otroci o tem nočejo govoriti. In ne sprašujte.

Ne jezite svojih otrok, temveč jih vzgajajte v Gospodovi vzgoji in opominjanju. (Ef 6,4)

Dragi Jezus, za svoje otroke hočem in želim le najboljše. Ugotavljam, da sem jih včasih nehote ranil. Daj mi besede, da se svojim otrokom opravičim in jim dovolim, da so samo otroci. Amen.

Odmevi: **Duhovne vaje v Nazarjah**

Pripravil: Tomaž Rozman

Življenje je in ostaja velika skrivnost, ne glede na to da imamo sem ter tja občutja in misli, ki se osredotočajo na kaj. Čeprav je trenutek, v katerem smo zdaj, neponovljiv, poskušamo izluščiti iz vsega skupaj nekaj, kar bi dali pod skupni imenovalec. Morda zaradi vsega, kar nosimo v »nahrbtniku«, kar nas obremenjuje, in zaradi česar tudi sami postanemo "zateženi". Težava nastopi, ko poskušamo kaj idealizirati, zato vprašanje, od kod izhajamo, lahko poraja naše pragmatično razmišljanje, ko pri tem zamenjamo cilj za sredstvo. Ko gledamo nanj, nas tu največkrat zadane: v skušnjavah, ki imajo podlago v strahu, jezi, žalosti, razočaranju, zmedu in obupu, samoodrešilni drži ...

Danes govorimo o temeljnem afektu kot razlogu, zaradi katerega ne verjamemo, da bi nam lahko uspelo kaj spremeniti. In ker imamo najbolj sramotno mnenje, ki se ga kot posamezniki ne zavedamo, pred katerim bežimo, in vendar upravlja pa naš sistem. To smo uporabili samo v toliko, da bi vse nazorneje predstavili, se zavedeli izvora čutenja, ki lahko uravnava naše mišljenje.

Marsikdaj smo negotovi, posebno ko se nam kaj temeljnega zalomi. Vračamo se v zgodnjo dobo odraščanja, da bi zmogli prepoznati v *odnosih* tisto, česar ni bilo, je njihov nadomestek. Ni naš namen zdaj razglablјati, treba je le vedeti, kaj je "bolno". Da mož in žena vzdržita v partnerskem odnosu, v katerem prihaja do različnih pogledov, je pomembno, da se naučita jezika ljubezni. Porazno pa je vsiljevanje lastnega prav, čeprav je to naše prepričanje. Prepričevanje drugega je lahko lažja posesivna oblika, pomeni pa odmik v odnosu. Težja oblika pa je čustvena zloraba in tako je eden od partnerjev lahko v "navzkrižnem ognju", tudi ko gre za odnos med ženo in materjo ali možem in očetom. In zlorabam se moramo odpovedati, ne človeku, kakor se nam rado primeri. Kako nemogoče je biti v odnosu, če začneta partnerja celo tekmovati med seboj, kdo bo koga. To je tista skrajna oblika individualizma, ki človeka razdvaja.

O razločevanju duha smo že kdaj slišali. Nikar se ne osredotočajmo na grehe in vrtimo okrog njih, kakor bi se hoteli samoodrešiti. Če za izhodišče vzamemo *iskrenost*, na katero zelo radi vsi prisegamo, naj povemo, da to ni prazno govorjenje. Partnerju lahko zaupamo svoje "grehe", da bi si olajšali vest, toda s tem mu lahko naložimo breme, ki je zanj pretežko. Zato imamo spoved, ki je vir spoštovanja, ko nam je z odvezo omogočena vrnitev v Očetovo ljubezen. Iskrenost je namen in ni občutek, kakor se nam največkrat zdi.

Ignacij Loyolski v knjigi Duhovne vaje opredeli, kaj je od dobrega oziroma kaj je od hudega duha. Dobri duh nam daje pogum in moč. Odločamo se iz hvaležnosti, ki je obraz Božje ljubezni, da je vsak ustvarjen po Božji podobi. Iskrena je naša *ljubezen*, da se odločamo, in ljubezen te ne prisili. Navadno misli takoj navežemo na občutek, ne na odnos. S samim čutenjem, čeravno je razočaranje, ni nič narobe, pomembno je, kaj iz tega naredimo. Je ravno tako priložnost, da ga na novo osmislimo, predvsem ko se zahvaljujemo. Takrat namreč ne pobegnemo, smo z Njim in še tako težka stvar izgubi svojo težo. Takrat ne verjamemo zlaganim mislim, ki so predvsem strahovi in nas izropajo ljubezni.

V tolažbi se povečajo upanje, vera, ljubezen in notranje veselje. In kdor je v tolažbi, naj pomisli, kako bo v potrnosti. Za duhovno potrnost, ki je otemnelost duše, pomeni, da nismo več v ljubezni, je zato nadvse pomembno, da ne spreminjamo ničesar. In kdor je potrtn, naj misli, da ga Gospod preizkuša, naj vztraja v potrpežljivosti. V razlogih za potrnost pa je moč Gospoda, ki nas hoče naučiti predanosti in zastonjskosti takrat, ko smo nemočni.

Ker se preveč ukvarjamo s svojimi težavami ali jim poskušamo dati preveliko težo, je bistvo duhovnih vaj ohranjati Božjo ljubezen. Da se ne pustimo strahovom, jezi, žalosti, obupu ... Ti nas v mislih izropajo ljubezni, ker ko nas je strah, ne verjamem nikomur. Ravno z egom izgubimo ljubezen do sebe. in v slabih občutkih smo naredili, kar smo. Branje navadno omogoča neko osredotočenost, ki je drugačna od poslušanja in ravno tako od pisanja. Vsak po svoje razumeva neko stvar in ima svojo podobo o njej, zato potrebujemo duhovno vodstvo.

Odmevi:

LETOVANJE NA MURTERJU 2010

Pripravila: Bernarda Rifel

Od 10. do 20. avgusta je na Murterju letovala prva skupina srčkov. Bilo nas je nekaj nad dvajset. Število je nihalo zaradi poznejših prihodov oziroma ker so morali nekateri zaradi obveznosti oditi nekoliko prej. Skupino sta vodili Eli Lavrič in Alenka Tomc, za tehnične priprave je bil odgovoren Tone Debeljak, duhovno plat pa je imel na skrbi g. France Dular, župnik z Otočca.

Kar nekaj časa in dobre volje je bilo treba vložiti v priprave, da smo se ekonomično porazdelili po avtomobilih, prepeljali vse potrebno ter poleg glavne postaje pri Sv. Jožefu obredli še vse druge do Žužemberka in se čez Belo krajino odpeljali južneje, soncu naproti. Med nekajurno vožnjo smo si privoščili tudi kakšen postanek. Naši mladci, željni žoganja, so travniček ob počivališču izkoristili za igranje nogometa.

Ker smo vozili dokaj strnjeno, smo na Murter prispeli hkrati. Novost: treba je bilo plačati parkirnino, česar lani še ni bilo. Razvrstili smo se po sobah ali šotorih na vrtu jezuitske hiše. Drug do drugega nismo imeli večjih obveznosti, razen dežurstev v kuhinji – kar so nam določili drugi, in sprejemanja raznovrstnosti v skrbi za strpno in prijetno sobivanje – kar smo čutili sami. Dežurno ekipo sta sestavljala dva odrasla in dva otroka, skrbela pa je za vse dnevne obroke, pomivanje posode, čiščenje ipd. Tako je vsak prišel na vrsto povprečno dvakrat, razen nekaterih odličnih kuharic, ki so bile naprošene, da v kuhinjo pogledajo pogosteje, ali so same tako želele, in nekaterih mamic, ki so radovoljno nadomeščale svoje nadebudneže pri pomivanju posode, da so lahko odšli na »obvezni« nogomet.

Vreme nam je bilo naklonjeno, jedli smo dobro in se čudili mojstrovčinam, ki so vsak dan prihajale na naše mize. Odrasli smo modrovali in se smejali za eno mizo, mame smo se veselile svojih otrok, ki so sedeli za drugo mizo, kartali, se družili ali pogovarjali z gospodom Francem. Enkrat na dan pa smo se vsi skupaj zresnili ob obhajanju sv. maše. Največkrat je bila 'pri nas doma', dvakrat pa smo odšli v bližnjo cerkev. Tu se je med hrvaško mašo, na praznik Velike Gospe in sv. Roka, bral tudi evangelij v slovenščini! Naš častitljivi gospod France je med skupnim bivanjem večkrat pokazal neko mirno vztrajnost. Tudi v dialogu. Čutili smo nekaj nejevolje, vendar se je led začel topiti. Morda je k temu nekaj doprineslo tudi to, da so naši fantje očistili srebrni kelih in jim ga sijočega vrnili. Dan pred odhodom smo želeli imeti zahvalno mašo pri Karavajski Gospe. V zgodnjih jutranjih urah je nekatere prebudil obisk policistov ob šotorih in v bližnji uličici. Nismo vedeli, kaj se dogaja. Ves dan smo tiho hodili na plažo mimo policistov, kriminalistov ... Menda so se tod mimo pomikali bežeči pred roko pravice. Za nas se je vse srečno končalo. Bilo pa je tako blizu.

Večer pred odhodom smo spesnili še pesem in jo skupaj zapeli.

1. V Dalmaciji tihi je otoček mali,
kjer naši srčki letujejo prav radi,
v večernem mraku za žogo se pode,
na glas navijat zanje vsi hite.

2. V kuhinji se marsikaj dogaja,
a naša Eli na pomoč prihaja.
A mi pa vsi dobrote pojemo,
Gospodu skupaj se zahvalimo.

3. Vse že spava, samo mesec sveti,
kjer naši srčki letujejo poleti.
In se sprašujem, zakaj tok čas hiti
in če še kdaj bomo skupaj mi.

(Če jo želi kdo zapeti, naj poskusi na melodijo V dolini tihi.)

Mentor Izi je s svojimi mladimi animatorji oživil ročne lutke, mladi so pripravili skeče. Z majhno pozornostjo smo se zahvalili tistim, ki so se veliko trudili.

Naslednji dan smo počakali našo drugo skupino, skupaj obedovali in v zgodnjih večernih urah pomahali morju v slovo. Da je Tisno žarelo, ko smo odhajali, je naredilo zahajajoče sonce, morda pa tudi spomini na vsakdanji nogomet, palačinke na plaži, plavanje, pogovore, večerne sprehode ali kaj drugega.

Odmevi:

LETOVANJE NA MURTERJU 2010

Pripravil: Iztok Klančar

Srčki smo se z ladjico odpeljali iz Šibenika na mestno plažo. Tam nas je presenetila naša mlada srčica Silva s skokom v vodo. Njeno geslo je bilo: "Če lahko Lucija, lahko tudi jaz ..."

Tudi letos so se nekateri srčki odpravili na potep k slapovom Krke

Naš Izi ne more mimo nabiranja kaktusov, in to ponoči ...

Odmevi:

LETOVANJE NA MURTERJU 2010

Pripravila: Francka Kavčič

Srčki smo nestrpno pričakovali dan odhoda. Zgodaj zjutraj smo se začeli zbirati pri Svetem Jožefu, in ko smo dodobra zapolnili vse prostorčke v avtomobilih, smo se odpravili proti Dolenjski. Na poti smo se ustavili v Žužemberku in Črnomlju, kjer so se nam pridružili še »dolenjski« srčki in g. župnik France Dular. Vse je teklo gladko, saj je bil vodja odprave srček Tone s svojim kombijem, ki so mu drugi šoferji pridno sledili. Po manj kakor šestih urah smo srečno prišli na cilj v Tisno na Murterju.

Tu sta organizacijo letovanja vzeli v roke Eli in Alenka. Razpored po sobah je bil že narejen, tako da je bila tudi naša prtljaga hitro na svojem mestu. Fantje so na vrtu postavili še štiri šotore, dva manjša za dva velika srčka in sva večja, kjer so svoj dom pod milim nebom dobili štirje otroci. Tako je dom na naslovu »Kruno Kaleb 2« od 10. do 20. avgusta gostil 12 odraslih in 13 mladoletnih in polnoletnih srčkov.

Za naše želodce sta prvi dan poskrbeli Eli, vodja skupine, in njena pomočnica Alenka. In že prvi dan nam je uspelo preveriti, ali je morska voda še slana. Mnogi smo ugotovili, da ni le slana, ampak tudi precej hladna. Pri sv. maši smo se Bogu zahvalili za srečno prevožene kilometre in ga prosili, naj nam podari mirne in sončne dopustniške dni ...

Naslednje jutro smo začeli dan s sv. mašo. Po zajtrku, ko smo v miru pili dobro črno kavo, smo se začeli počasi zavedati, da je pred nami devet lepih dopustniških dni. Verjetno pa tega še nista občutili Eli in Alenka, ker sta morali prvi dan vzpostaviti delovanje in organizacijo kuhinje ...

In tako smo začeli odkrivati lepote Murterja. Sonce nas je vsak dan razvajalo in morje nas je hladno osvežilo. Srčki pa za rekreacijo nismo skrbeli le s plavanjem, ampak tudi s kolesarjenjem, sprehajanjem in športnimi igrami, predvsem z nogometom in vaterpolom. Zlasti nogomet je ob večernih urah združil srčke na igrišču in ob njem. Dovolj časa smo imeli tudi za klepet in druženje, bodisi po kosilu ob kavici ali po večerji. Otroci so se velikokrat pri družabnih igrah zadržali še dolgo po večerji. Posebne vrste družabni prostor je bila tudi kuhinja. Ker smo se odločili, da bomo vsak dan pripravljali kosilo in večerjo, se je v kuhinji izmenjalo veliko kuharjev in kuharskih pomočnikov. Eli in Alenka sta potrpežljivo poskušali uskladiti vse urnike in različne interese ter skrbeli za okusne menije.

Dvakrat smo srčki pokukali še malo dlje od Murterja. Enkrat smo si šli ogledat slapove Krke (tisti srčki, ki jih niso obiskali lani). Drugič pa smo se namenili, da obiščemo otok Kaprije. Žal nam to ni uspelo, ker je bilo na veliki šmaren na voljo zelo malo vodnih taksijev. Tako smo ta dan izkoristili za kopanje na mestni plaži v Šibeniku.

Vsak dan nas je g. župnik zbral pri sveti maši. Trikrat smo imeli mašo v tamkajšnji cerkvi in naš župnik nam je »omogočil« poslušanje evangelija tudi v slovenskem jeziku.

Seveda smo včasih začutili žalost zaradi težkih okoliščin, v katere je življenje postavilo srčke, in grenkobo, ki jo puščajo za sabo zapuščanja in napačne odločitve. Vendar je bilo tudi veliko veselja, smeha in optimizma, ki dajejo človeku moč, da gre naprej, išče rešitve in spet začanja živeti. Predvsem zato, ker vemo, da tudi v tako težkih trenutkih nismo sami...

Hvala vsem, ki ste organizirali prijetno poletno druženje, predvsem hvala Eli in Alenki, g. župniku za duhovno vodstvo, vsem šoferjem, ki so v svoje avtomobile sprejeli tudi »nevozne« srčke in vso potrebno prtljago. Hvala Bogu za vse sončne dni in nova spoznanja.

Odmevi:

LETOVANJE NA MURTERJU 2010

Pripravila: Marija Cigoj

MURTER 2010 – 2. SKUPINA 20.-30. 8. 2010

V petek, 20. 8. 2010 zjutraj, smo se odpravili na počitnice na Murter. Kar zahtevna logistika je bila potrebna, da smo se z vseh koncev ožje in širše okolice Ljubljane zbrali ter razporedili po avtomobilih. Zbrali smo se še v Vinici in ponovno na cilju, na Murterju.

Na otoku nas je pričakala 1. skupina – s kosilom. Kako se je prileglo! Hvala kuharicam! Ko smo dobili »ključe«, se je počitnikovanje naše skupine začelo. Bilo nas je 25: p. Vili, mame, očetje in 9 otrok. Skupina različnih, a kljub vsemu smo skupaj ustvarili uglašen orkester in vseh deset dni preživeli v slogi in prijateljstvu. Vsak dan smo imeli mašo in duhovni nagovor p. Vilija. Hvaležni smo mu za vse besede in pogovore! Nedeljska maša nam bo še posebno ostala v spominu: darovali smo jo na vrhu otočka in med mašo združeni občudovali Božje stvarstvo! Za idejo in organizacijo hvala Cvetki in Marjani.

Po zajtrku smo se razpršili po otoku. Nekateri so šli plavat na obalo »pod hišo«, drugi pod borovce, nekateri pa čez otok, več kakor uro hoda, med skale. Zvečer smo se spet zbrali pri jedi, po večerji pa so nekateri odšli na sprehod, drugi na nogometno tekmo, na koncert, sladoled (hvala Grandovim!) ali pa smo kar obsedeli na dvorišču pod streho pri pogovoru.

Nabavo, kuhanje in pospravljanje smo si delili. Tudi otroci so bili dejavni, vsak je prispeval svoj delež. Kolikor kuharic/kuharjev, toliko menijev, le bučke so bile vsakdanja rdeča nit. Presenetilo nas je, na koliko načinov se dajo pripraviti!

Noči so bile mirne, le nekateri so se kdaj pa kdaj zbudili polepšani – s polakiranimi nohti, drugemu so se v šotoru pridružile kar tri prijateljice (želve!), tretjega je v postelji pričakala – bodeča brinova veja! Nasmejali smo se tem vragolijam.

Še vreme nam je bilo naklonjeno. Sledili so si dnevi brez oblaka. Le sobotnega jutra so se oblaki spustili prav na zemljo in obtičali na vratih sob, v katerih so počivali člani skupine SRCE. A niso bili nevihtni! Popisani so bili z ljubeznijo in radostjo preživetih dni. Hvala mamic! V vsakem od nas je našla le najboljše!

Φ. VILJEM

BESEDE IZBRANE,
IZ TVOJEGA SRCA PRIVERLE,
BE Z MODROSTJO OKREPILE,
DA BI NAM DUŠO UMIRILE.

USTRAJNO KAZAL SI NAM POT,
DA BI NADALJEVALI BREZ VEŠIH NEZGOD.

OSTANI TAK KOT SI,
ŽELIMO TI ŠE VEČINO

VESELIH DNI!

MIRA, NINA

DEKLICE MILE,
SONCE NAM DELILE,
NAS Z NASHEMOM IN MASAJO
RAZVESELILE!

ROZI,

NAS KJUR SVOJI NESREČ NI
ZAPUSTILA,
V KUHINJI VSEH NATOROČ PRISKOČILA
IN NA HIŠO SKRBNO FAJILA.

HVALA, ROZI, ROZIKA
TI SI ŽENA BISERNA!

MAJA, LUKA, NIK
NADA, OSKAR, ŽIVA

FANTJE - SMEJI,
VSE DNI BILI VESELI,
RIBE LOVILI
IN "ROSKOTBE" ULOVILI
A SE NIČ UŽALOŠTILI.

DEKLICA PRELEPA - ŽIVA,
V TEJ SOBI DIVA,
SE ZASAJANO V PRIHODNOST OKIBA.

MANI, MANI, MAMICE,
NIČ POREDNE NIŠTE BLE.
MALO STE KOFETKALE,
SE TOČTNICE ZADOSTILE,
SE Z OTROCI VESELILE.

CVETKE

CVETKE, MARJETKE,
ROŽICE ŽALE,
NA JEPOTO STVARSTVA VELIKO DANE,
SE NA PLAŠEBO ŽIVA HVO RODATE.

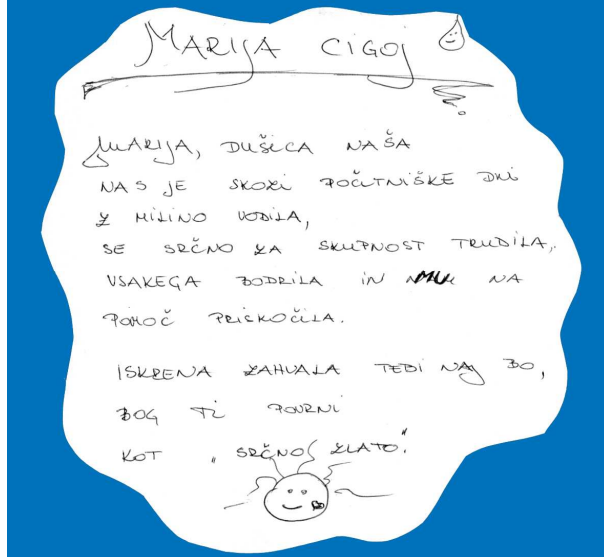
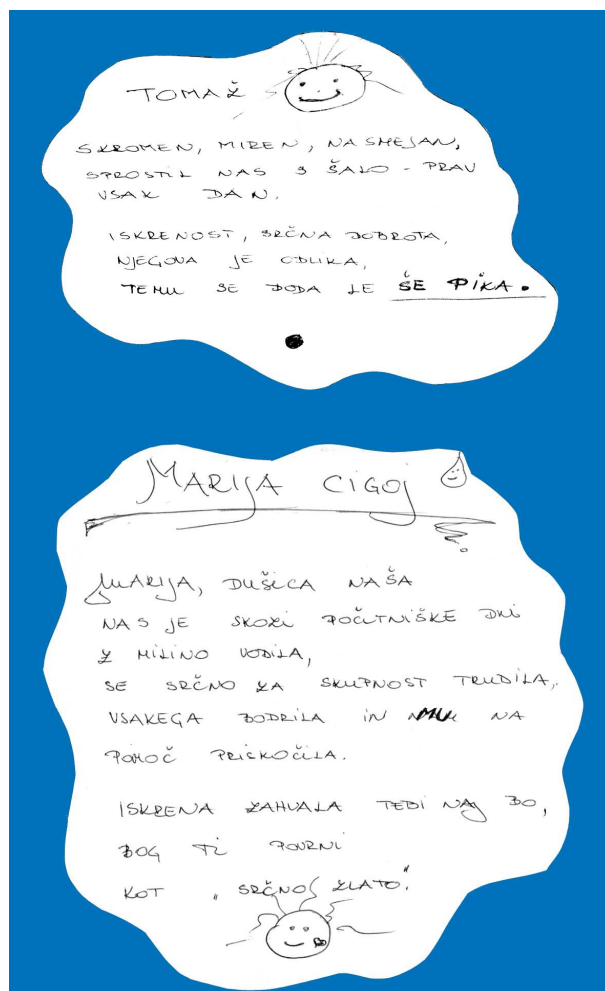
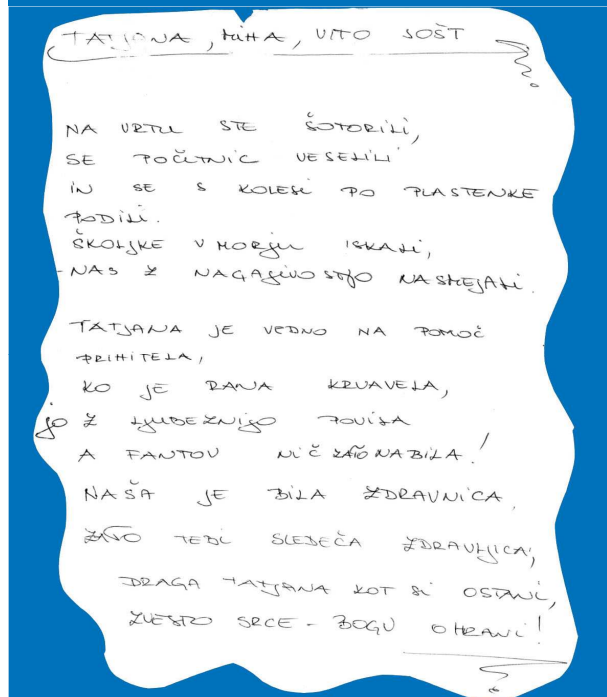
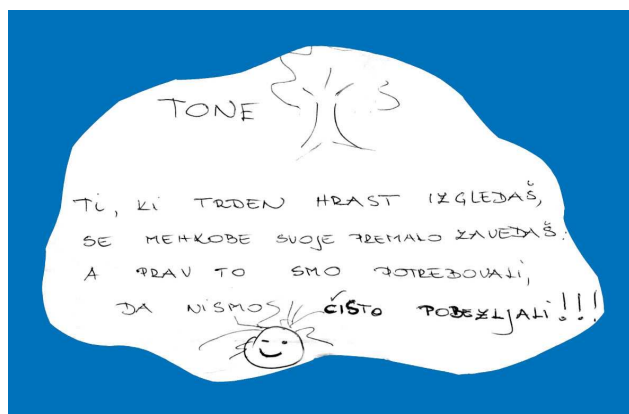
BILE VEDNO NASHEJANE,
ZADOSTNO RAZIGRANE.

ALENKA

Ples v tvoji duši je JOMA,
VSAK TVOJ GIB-NAM GA JA,
HVALA, KER SI RAZIGRANO NASTOPILA,
IN NAS Z PRELEPIM PLESOM
RAZVESELILA!!!

Hvala vsem - tistim, ki so nam
omogočili počitnice, in vsem udeležencem!
Marija

Odmevi:

PEŠPOT E7

Pripravila: Albina Košir

Od 6. do 8. 7. 2010 smo z Marjano nadaljevali že zastavljeno pot od italijanske do hrvaške meje. Ducat nas je začelo - spet z enim stalnim moškim. To pot je bil to potrpežljivi in ustrezljivi Tomaž. Potem pa je bilo vsak dan drugače. Prihajali in odhajali so, kakor je pač komu zneslo.

Z zamudo je prišel Nevio in prav tako nepričakovano odbrzel. Skočil je na avtobus, ki je ustavil ravno pred njegovim nosom, in izginil. Drugi dan je Helena Š. pripeljala en clio sopotnic in zadnja dva dneva je zadaj prepeval n. Vili. Pazil je, da kakšna na izgine, in lagal omaganim: Še pol urce! To je ponavljal zadnje 4 ure. Čudno dojemanje časa!

To pot nas je napralo kar prvi dan, kar je slab uvod, saj je v čevljih žvrkljalo in ni jih bilo kje posušiti. Za nadaljevanje poti smo obuli polivinilaste vrečke. V Žužemberku je bila zato dobrodošla srčica Marina in njena pogostitev ter Iztok z neverjetno razvitim nosom za našo pot.

Drugi dan je bil gozdnat, dolg, z največ popotniki do Dolenjskih Toplic. Tja je Alenka za vse pripeljala obilno in dobro večerjo. Potem pa ooooo - kopanje. Rozika je imela največ od tega. Mimo plavajočim je razložila zakaj, le Silvi ne, zato jo je ta zaskrbljeno spraševala, zakaj ima »tako velike oči«.

Po pokušini cvička (že malo zaostajamo)

Večerja in pol!!! ALENKI VSA ČAST!!!!

In zadnji dan - ja, ta mora biti pod Marjanino taktirko vedno dolg in malo divji. Hiteli smo na vlak v Semič. Pregovorno gostoljubni Belokranjci so nam kar sami ponudili vino. Tudi Dolenjci so prej nalili cvička, a le, če nam jih je uspelo izbežati iz navidezno praznih hiš v »mrtvih« vseh. Psov pa na pretek.

Poskrbeli smo tudi za duhovno pot

Končno: CILJ!!!

Na vlaku do Ljubljane smo računali, koliko časa se že nismo peljali s tem prijetnim prevoznim sredstvom. Tik pred domom pa je nekatere izbrance spet napralo.
Ja, gospa, a bo šlo ...?
Marelarji pod kapjo, pojma nimate, kaj imam za seboj!

Odmevi:

ROMANJE NA KOROŠKO

Pripravil: Igor Ribič

Enkrat na leto se srčki odpravimo na enodnevno romanje z avtobusom. Letos smo želeli oditi že na začetku velikega travna, vendar za prizadevanje organizatorja Tomaža Rozmana ni bilo zadosti posluha. Prvo nedeljo v kimavcu pa se je avtobus le napolnil in v ranem in meglenem jutru angelske nedelje smo se romarji zbrali pred Duhovnim središčem sv. Jožefa, da bi se odpravili na senčno stran Karavank. S seboj smo povabili dr. Petra

Vencija, poznavalca slovenske in tudi siceršnje zgodovine, in pa našega nepogrešljivega duhovnega voditelja p. dr. Viljema Lovšeta.

Srčki pred »oktogonom«

Naš prvi cilj je bila Gospa Sveta, kamor se stekajo reke romarjev že 1300 let. Velja za najstarejšo slovensko božjo pot in hkrati za najpomembnejšo, saj stoji na za Slovence sveti zemlji: na polju med Krnskim gradom in gosposvetsko cerkvijo je zibelka slovenstva in naše prve državnosti. Prvotno svetišče je postavil sv. Modest, prvi misijonar in škof med Slovenci.

P. Vili nas znova in znova spodbuja in usmerja, da ne bi zašli s poti k Očetu.

Pri Gospe Sveti smo darovali nedeljsko sv. mašo. V mašnem nagovoru smo poslušali razmišljanje p. Vilija o evangeljskem izreku, da kdor se ne odpoveduje, ne more biti Jezusov učenec.

Ura zgodovine v kapeli nekdanje romarske krstilnice

Po sv. maši smo prepustili besedo dr. Venclju, ki nam je s svojimi razlagami in množico zgodovinskih podatkov izdatno napolnil spominsko malho. Pot smo nadaljevali na vzpetino nedaleč stran, kjer je nekoč stal Krnski grad, nato na Plešivec, kjer na podolgovatem hribu stoji mogočna neoromanska triladijska cerkev s svojevrstnimi poslikavami Valentina Omana, v Šentvidu na Glini pa smo si nekoliko oddahnili in posedeli na prostornem trgu starega mestnega jedra. Naslednja postaja je bila Osojsko jezero, kjer skrbno ohranjajo izročilo o mutcu Osojskem, potem pa cerkev sv. Ruprehta v Beljaku, kjer počiva mati Ribčovga Franceta iz Vrbe. Naša zadnja romarska postaja je bil Rožek, kjer smo doživeli še uro keltske zgodovine.

Romarji na Koroško v keltski vasi v Rožeku (brez fotografa)

Prijetno utrujeni in bogatejši za marsikatero novo spoznanje smo se zapeljali proti karavanškemu predoru in naprej proti Ljubljani. Nekateri srčke je brnenje motorja zazibalo v prijeten dremež.

Bogu hvala za bogat dan, povrne naj Tomažu za brežhibno organizacijo, p. Viliju za besede, ki iz nas preganjajo malodušje ter nas znova in znova spodbujajo, dr. Venclju za obširne razlage in ne nazadnje vozniku Stanku za varno vožnjo.

Koledar prireditev v OKTOBRU IN NOVEMBRU

- V ponedeljek, 4. 10. 2010 ste lepo vabljeni na delavnico izdelave čestitk. Vodi Marija Bajec (tel.: 040 188 081). Dobimo se ob 17h v Cukaletovi dvorani Duhovnega središča sv. Jožefa.

SKUPINA SRCE

VABI NA

KOSTANJEV PIKNIK.

Zberemo se v nedeljo, 10. oktobra 2010.

pred trgovino TUŠ v Šmarci ob 13. uri.

Organizator: Tomaž ROZMAN

Dodatne informacije in prijave: tel. 041 647 212 ali e-naslov rozman.tomaz@amis.net

Ob slabem vremenu bomo šli na Šenturško goro.

Vabljeni!

SKUPINA SRCE

VABI NA

OBIRANJE OLJK V SLOVENSKI ISTRI

Zberemo se v nedeljo, 24. oktobra 2010, pri Duhovnem središču sv. Jožefa v Ljubljani.

Organizator: Iztok KLANČAR

Potrebna je prijava po telefonu 051 419 927 ali po elektronski pošti: podobca@t-2.net.

Vabljeni!

DUHOVNA OBNOVA ZA RAZPOROČENE

Naslov: Pridi in živi tudi ti!

Voditelj: Ivan Platiša, spec. zakonske in družinske terapije, in s. Meta Potočnik

Kdaj: od 10. do 12. decembra 2010

Kje: Hiša kruha, Inštitut za celostno rast osebnosti Sveti Duh pri Škofji Loki

Prijave: www.hisakruha.si ali 041/765-496

Druga OBVESTILA:

ŠOLA ZA POSLANSTVO:

Neformalno izobraževanje s področja Svetega pisma, duhovnega spremljanja in osebnostne rasti (glej prilogo). Informativni dan bo v ponedeljek, 20. septembra, ob 17. uri v Ignacijevem domu duhovnosti, Ulica stare pravde 11, Ljubljana.

BOG ME GLEDA SKOZI IKONO:

Vikend ob ikonah. Vodi: p. Jožko Zajec. Kdaj: 8.-10. 10. 2010

5-DNEVNE DUHOVNE VAJE V TIŠINI:

Za vse, ki želite poglobiti osebni odnos z Bogom in bolj zaživeti kot svobodni Božji otroci, med seboj pa kot bratje in sestre.

Vodijo: p. Viljem Lovše, p. Jože Roblek, p. Ivan Platovnjak in p. Jožko Zajec

Kdaj: 25.-30. 10. 2010

MEDITATIVNI VIKEND:

Spoznavanje in odkrivanje osnov molitve, meditacije in zakonitosti druženja z Bogom.

Vodita: p. Ivan Platovnjak in p. Jože Roblek

Kdaj: 12.-14. 11. 2010 (prednost imajo študentje Šole za poslanstvo)

SVETOPISEMSKI VIKEND:

V premišljevanju in molitvi ob Svetopisemski osebi bomo odkrivali sebe v očeh Božje ljubezni.
Vodi: p. Viljem Lovše. Kdaj: 5.-7. 11. 2010 (prednost imajo študentje Šole za poslanstvo)

ODMIK ZA MOŠKE II: (za tiste, ki so se že udeležili Odmika I)

Da bi v sebi odkrili in globlje zaživel iz neslutnih moči moškosti. Vodita: p. Viljem Lovše in p. Jožko Zajec
Kdaj: 15.-17. 10. 2010

DUHOVNE VAJE V VSAKDANJEM ŽIVLJENJU:

Potekale bodo v adventnem in postnem času, srečanja pa bodo vsako sredo po večerni maši ob 20. uri.

Advent:

od 10. 11. do 22. 12. 2010 in refleksijo – 5. 1. 2011.

Postne:

od 9. 3. do 20. 4. 2011, z refleksijo 4. 5. 2011.

Vsi programi se bodo izvajali v Ignacijevem domu duhovnosti pri Sv. Jožefu v Ljubljani, Ulica stare pravde 11.

Informacije in prijave pri Sonji Pungertnik, vsak delovni dan med 8. in 14. uro.

Tel.: 01 23 22 077, 051 613 374

E-naslov: zsi@rkc.si.

Oglasi, obvestila

Srečanja skupine Srce v novem šolskem letu bomo začeli v ponedeljek, 25. oktobra 2010. Datumi srečanj v tem šolskem letu bodo: 22. novembra, 20. decembra, 24. januarja 2011, 28. februarja, 28. marca, 18. aprila, 23. maja, 27. junija in dve poletni srečanja.

- **Prostovoljne prispevke** lahko oddate na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih nakažite na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste). Se priporočamo – blagajna je bolj suha ...

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski: v DSJ-ZSI deluje svetovalnica za pomoč ljudem v stiski, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, tudi razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

* * *

- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič Granda, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.
- **Urejena je naša spletna stran na naslovu:** <http://srce.rkc.si/>. Tam si že lahko ogledate vse številke glasila SRCE, novice skupine SRCE, arhivske mape, fotogalerijo ... Če želite kaj dodati, ste lepo povabljeni, da pošljete svoje prispevke Igorju Ribiču ali Viliju Granda.